

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tractatus De Necessitate Et Modo Ministrandi Sacramenta Tempore pestis

Chapeauville, Jean

Mogvntiæ, 1612

3. An teneantur pastores Sacramenta ministrare cum periculo vitæ?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41077

3. Est mortale, illudq; tanto grauius homicidio quanto animus est præstator corpore; qui enim tunc populum deserit quantum in se est, sit reus animarū, quæ defectu sacramentorum vel in æternum cruciabuntur, vel diuturniores in purgatorio pœnas sustinebunt: & idcirco huiusmodi animicidæ (a) à sacris canonibus vocantur, dicunturq; ea de re strictissimam Deo rationem reddituri.

a ca. Si presbyter & seq. 26. quest. 6.

Q V Æ S T I O III.

An teneantur pastores sacramenta ministrare cum periculo vitæ?

Quæstionis explicatio.

Pastores teneri tempore pestis sacramenta ministrare, si hoc possint absq; periculo cōtagionis, nemo catholicorū, quod sciā, negat; verū an teneantur quando omnibus circūspectis & tentatis ad vitandum huiusmodi periculū, nihilominus iudicio peritorū nihil proficitur, (b) nō desunt qui dicant non teneri per se & simpliciter, sed tantū in quibusdā casibus. Horū occasione quæritur, an pastores per se & regulariter teneantur ministrare sacramenta peste infectis, quando omnibus tentatis remanet ad huc periculum contagionis?

b Speculatio
Episcopi l. 1.
disp. 1. qu. 1.
Armilla ver
Epis. num. 6
Tabien. eccl. 2.
verb. nu. 5.

Responsio.

Teneantur regulariter. Probatum 1. quia hæc

a D. Chryso.
leo. 59. in ioā
D. Aug. ser.
3. de verb. Dō
Ep. serm. 149
de tem. & in
Epistola. ad
Honorat.
D. Gre. in hō
loci Ioan.
10. Theophil.
ibid. D. Tho.
2. 2. qu. 37.
art. 5. & alii.
b Ioan. 10.

hæc est lex boni pastoris à Christo omnium
 pastorum principe præscripta, ut quâdo salus
 gregis hoc postulat, vitam corporalem ponat p
 vita illius (a) spirituali; sic n. SS. patres illud
 Ioannis semper intellexerunt: (b) *Bonus Pa-*
stor animam suam ponit pro ouibus suis Hoc au-
 tem periculosissimo pestis tempore salus gre-
 gis illud maxime exigit ut ante ostensum est,
 deinde parochus tenetur non solum ex cha-
 ritate, sed etiam ex iustitia populo suo sacra-
 menta illo tempore ministrare, ut ex dictis
 patet: ergo hæc obligatio vrget etiam cum
 periculo contagionis & vitæ corporalis, nam
 ad aliquid amplius tenetur parochus in eo
 casu quàm alius, propterea n. (ut diximus) ali-
 tur à populo & decimas percipit, ut tempore
 quo oues ab aliis deserunt ipse subueniat.
 Præterea dux militiæ corporalis obligatur
 occurrere pugnae occasione vitam suam cor-
 poralem periculis exponere, ergo magis pa-
 rochus qui est dux militiæ spiritualis, tene-
 tur occurrere pestis grassatione qua subditi
 maxime spiritualis pugnae discrimen ob-
 eunt, vitam corporalem periculum adire, mini-
 strando sacramenta, que ad vincendos illius
 temporis insultus, & periculosissimas, qui-
 bus exponuntur, infidelitatis, desperationis,
 & impatiētiae tentationes, sunt arma oportu-
 nissima. Dixi (si aliter periculum vitari non potest)
 quia

quia propria charitas obligat pastorem ad procuranda media conuenientia ad illud vitandū, & (a) Communitas ipsa obligatur prouidere pastoribus de antidotis & remediis ad præseruationem illorum. Et ipsi peste infecti tenentur se accommodare & accedere ad sacramenta, minimo quo fieri potest periculo pastorum, vt bene notauit (b) Borromæus, vt in progressu latius patebit.

a *Gabr. Biel.*
q. de fuga pestis. Franc.
Rip. de peste.
c. de remed.
m. 2. & seq.

b *Borrom. de*
cura pestilētia, 6. 15. n. 2.

Dices, tenenturne ergo Communitas & ipsa peste infecti adhibere omnia remedia possibilis ad vitandum tum in se, tum in aliis contagionis periculum?

R. Non tenentur. Si quidem præceptum de conseruanda vita siue sua, siue alterius cum sit affirmatiuum, nõ obligat nisi quodam morali modo, proinde non tenentur omnia facere quæ videri possunt conuenire & conducere ad vitam conseruandam; alioquin eadem ratione deberemus damnare illos qui grassante peste non migrarent ad salubriorem regionem, similiter qui non emerent omnes eas res præseruatiuas, quæ illo tempore à Medicis præscribi & excessiuo pretio vendi solent, quin & illos qui non vterentur his & illis delicatioribus cibis, quibus nobiles & ditiores tunc vtuntur; de quibus & similibus vide

B Franci,

an. 9. & 13. Franciscum à Victoria (a) relectionibus de
 bn. 24. 33. & temperantia & homicidio (b).
 34.

Dices 2. Obligatio subeundæ mortis, quæ hominibus maxime terribilis est, non debet affirmari, nisi diuinum de hoc mandatum palam constiterit : sed vbi Christus (c) ait : *Bonum pastorem pro ouibus suis animam dare*, Consilium magis significare videtur quam præceptum.

Ioan. 10.

R. Non consilium sed legem & præceptum à Christo dari, vt ex Patribus & ecclesiæ Doctõribus ante citatis videre est : Neque lex illa nimis terribilis debet videri, tum quia omnes res temporales ad hoc à Deo creatæ sint vt promoueant salutem hominum spiritualem, tum quod Christus ipse Deus & homo vitam omnium rerum temporalium præstantissimam pro salute ouium suarum posuit, naturalis ergo & diuinus ordo postulat, vt qui in ordinem pastorum animarum coaptari volunt, eandem obligationem subeant, vitamque corporalem pro illarum salute spiritali profundere parati sint, vt bene notauit

Sotus. (d)

à de iustit. &
 iure, lib. 10.
 q. 3. art. 1.

Quæstio